

OPONENTSKÝ POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Diplomantka: **Julie Daňková**

Téma: **Jazykové prostředky francouzského politického diskurzu**

Vedoucí diplomové práce: **PhDr. Hana Loucká, CSc.**

Oponent diplomové práce: **PhDr. Dana Slabočková, CSc.**

Diplomová práce Julie Daňkové má cca 137 stran (v mé kopii bohužel počínaje str. 116 – ve srovnání s *Obsahem* - chybí číslování stránek u *Résumé, Bibliografie a Příloh I, II, III*). Volné vložení duplikátu *Příloh I, II a III* v obálce na zadní straně desek hodnotím jako zdařilý nápad, neboť čtenáři odhodlanému sledovat provedení podrobné analýzy textu daný úkol usnadňuje. Tematicky je práce rozdělena do dvou hlavních částí, stručné obecné a obsažné aplikační, s řadou oddílů a pododdílů, což vzhledem ke zvolenému tématu a metodickému postupu pokládám za velmi vhodné.

Cílem diplomové práce bylo přispět k charakteristice jazykových prostředků francouzského politického diskurzu prostřednictvím rozboru tří zásadních prezidentských projevů Nicolase Sarkozyho. Konstatuji s uspokojením, že diplomantka při volbě tématu a volbě textů dokázala zúročit interdisciplinární rozhled a aktuální znalosti nabyté při studiu svého druhého oboru, politologie. Samotný výběr Sarkozyho projevů po stránce obsahové i chronologické (2007, 2008, 2010) – poslední z nich svým způsobem signalizuje kulminaci první poloviny prezidentova funkčního období – považuji za šťastný. Oceňuji rovněž zasvěcenou prezentaci pragmatických podmínek vzniku těchto textů v obecné části (2.4) i další konkretizaci (socio-kulturní kontext, komunikativní záměr a strategie) u jednotlivých projevů.

Členění aplikační části práce je v souladu se zamýšleným cílem a je metodicky velmi přehledné, neboť pro svou analýzu všech tří projevů zvolila diplomantka stejný postup: na kapitoly sledující pragmatické podmínky vzniku textu (viz výše) navazují kapitoly, které jsou věnovány odrazu komunikativního záměru mluvčího a jeho komunikativní strategie v textové kompozici, v rétorických postupech a ve výběru jazykových prostředků. Tyto kapitoly jsou nejobsáhlejší a tvoří vlastní těžiště předkládané práce, a to těžiště velmi zdařilé.

Metodologicky vychází diplomantka především z prací českých bohemistů a jejich vymezení funkčních stylů. Tato teoretická východiska však doplnila pracemi - především francouzských i českých romanistů - z oblasti textové lingvistiky a rétoriky. Vysoce hodnotím obzvláště pozornost, kterou se diplomantka rozhodla při analýze francouzského politického diskurzu věnovat rétorice, v českém prostředí stále poněkud opomíjené. Neunikla jí přitom nosná otázka souvislostí mezi současnými rétorickými, reklamními a marketingovými manipulačními postupy (str. 61). Nicméně zde vyslovím jednu – zřejmě však svou nejzávažnější – připomínku. Úvodní shrnutí práce s prameny je sice nadmíru zodpovědné, diplomantka se však neubránila několika nejasně strukturovaným formulacím a citacím pramenů, které se týkají

antické/současné rétoriky: Aristotelés – Amossy – Kraus (str. 14, 16). Pokud totiž diplomantka volí aristotelské logos – étos – patos jako klíčové termíny, s nimiž posléze systematicky pracuje při rozboru rétorických postupů u všech tří konkrétních projevů, předpokládala bych, že se nespokojí s druhotnou citací a že Aristotelés bude figurovat v *Bibliografii*, případně citován v češtině (Aristotelovy spisy jsou dnes běžně k dispozici v nových českých vydáních – byť ne nových překladech - , *Rétorika* z r. 2010).

V této souvislosti nemohu nezmínit, že k nejasnosti formulací přispívá na řadě míst i problematické používání českého zvrtného zájmena *svůj* ve větách s neosobním podmětem, infinitivních vazbách, apod. (např. str. 23, 29, 45, 57, 76). Předpokládám totiž, že vzhledem k převažujícím kvalitám předkládaná práce není rozhodně autorčinou poslední, a proto ponechávám na diplomantce, aby se zamyslela, kde/zda je toto užití redundantní, ambivalentní či vyloženě nesprávné, a tak mohla v budoucnu volit vhodnější vyjádření.

Vedle již zmíněných kvalit rozboru pragmatických a rétorických aspektů zvolených projevů bych stručně ocenila i analýzu výběru jazykových prostředků. Při hodnocení se diplomantka zaměřila na prostředky morfo-syntaktické i lexikální, přičemž jejich využití dokázala propojit s již pojednanými aspekty pragmatickými, rétorickými i komunikativními (jako příklad uvádím zdařilý nástin užití minulých časů str. 65-66), důvody pro fakultativní volbu konjunktivu (str. 69), pozoruhodně rozrůzněné a funkční využití zájmena *on* (str. 97), funkční alternaci futur simple/futur proche (str. 102). Nesouhlasila bych s hodnocením vsuvky *c'est-à-dire* a *grosso modo* v Sarkozyho velmi promyšleném a koncizním projevu jako vsuvky parazitní (str. 74).

Celkové zpracování předložené práce je velmi dobré. Zaznamenala jsem ovšem řadu překlepů/chyb v češtině i francouzštině a některé dosti podstatné problémy s grafickou úpravou: kromě zmíněného chybějícího číslování stránek v závěru práce (viz výše) postrádám často např. mezery po číslicích (s tečkou), což působí rušivě hned v *Obsahu*, tj. členění oddílů a pododdílů, které navíc neodpovídá normě pro psaní odborných textů (*ČSN ISO 2145 Dokumentace*). I přes tyto výrazné formální nedostatky je snaha o pečlivou jazykovou a formální úpravu patrná a celkově spíše úspěšná. Práce obsahuje rovněž cenné informace a podněty pro případné následovníky v oblasti analýzy diskurzivních postupů.

Předkládaná práce odpovídá požadavkům kladeným na diplomovou práci, hodnotím ji **VELMI DOBŘE** a doporučuji k obhajobě.

V Praze 25. srpna 2013

PhDr. Dana Slabochová, CSc.